

Lakossági fórumot tartott a Néppárt Váradszöllösön

2012. 4. 26.

Folytatva a lakossági véleményfelmérés és párbeszéd hiánypótló kezdeményezését, az Erdélyi Magyar Néppárt nagyvárad-i szervezete 2012. április 25-én lakossági fórumot szervezett Nagyvárad-Szöllösön, a mai Nufărul lakónegyedben. A fórumon két fő téma képezte a beszélgetés kiindulópontját: az anyanyelvi oktatás helyzete és a volt váradszöllősi temető ügye.

Kristófi Kristóf és Török Sándor. Ki kell lépni az önfeladó, jövőkép nélküli közösség szerepéből

Kristófi Kristóf, a Néppárt nagyvárad-i elnöke előljáróban ismertette az általa képviselt politikai alakulat megalakulásának okait és legfőbb irányvonalait. A szervezet nem valaki vagy valami ellen alakult meg, célja az erdélyi és partiumi magyarság ügyeinek hiteles szolgálata. Azoknak kíván alternatívát nyújtani, akik elégedetlenek a jelenlegi érdekképviseléssel, hangsúlyozta a néppárti politikus.

Mint ahogy a későbbiekben egy résztvevő szájából elhangzott: Nagyvárad-Szöllösön igen magas azoknak a száma, akik a be nem tartott ígéretek miatt kiábrándultak a politikából, minden valószínűséggel, ezzel magyarázható a Néppárt által szervezett lakossági fórumon való alacsony részvétel is. Ez azonban nem azt jelenti, hogy ebben a lakónegyedben nincs magyarság, mint ahogy sokan állítják. „Miért mondott le erről a lakónegyedről az RMDSZ váradi vezetése?” – tette fel a kérdést Pál Zoltán váradszöllősi lakos.

Az önfeladó politika szemléletes példája az, ahogyan a magyar városvezetők viszonyultak Váradszőlős anyanyelvi oktatásának kérdéséhez. Két évvel ezelőtt szűnt meg az utolsó magyar osztály az Onisifor Ghibu Elméleti Líceumban. A lakónegyedben élő magyar gyerekek egy része a 6-os számú Dimitrie Cantemir Nyolcosztályos Iskolába vagy a városközpontbeli oktatási intézményekbe jár, de sok szülő inkább román tagozatra íratta gyermekét, mely elérhetőbb távolságban van a magyar tagozatokkal is működő iskoláknál. Hasonló a helyzet a magyar óvodákkal is.

Kristófi Kristóf ezzel kapcsolatosan kifejtette: szükség lenne egy nemzeti kataszter létrehozására nemcsak Nagyváradon, hanem egész Erdélyben. Ennek megfelelően lehetne iskolai és óvodai hálózatunkat kialakítani. Csöd Aranka nyugalmazott fizikatanárnő, – aki annak idején félezer aláírást gyűjtött össze azért, hogy megmaradjon a magyar tagozat az Onisifor Ghibu Elméleti Líceumban – arról beszélt, hogy milyen kálvárián ment keresztül szélmalomharcában. A különböző ígéretek ellenére végül mégis megszűnt a magyar nyelvű oktatás az iskolában. Török Sándor, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Bihar megyei elnöke a pozitív diszkrimináció fontosságát emelte ki, és a kettős mérce ellen beszélt. Székelyföldön néhány román gyermekkel is működhetnek román tagozatok, míg ugyanez nem érvényesül a kisebbségben élő, vagy szórványosodó magyar közösségek esetében. A jelen lévők egyet értettek abban, hogy óriási a szülők felelőssége ebben a kérdésben. Fontos, hogy már óvodától kezdve a gyerekek magyar nyelven tanuljanak, hiszen csak így válnak felszabadult, öntudatos, identitásukat megőrző felnőttekké. Az is fontos, hogy a lakóhelyekhez minél közelebb essenek az óvodák, hiszen hiába épül a környűri közelében óvoda, ha a szülők inkább íratják román tagozatra a gyerekeiket, mintsem nagyobb távolságot tegyenek meg. Ugyanezzel magyarázható az is, hogy a szőlősi RMDSZ által működtetett magyar óvodába román gyerekek is járnak...

A jelen lévők javasolták egy felvilágosító kampány indítását, melynek célja a magyar szülők tájékoztatása afelől, hogy miért fontos az, hogy gyermekeiket magyar óvodába írássák. Török Sándor kifejtette: ez egy olyan kérdés, amelyet nem szabad pártpolitikai érdekeknek alávetni, és amelyben össze kell fogniuk a különböző politikai alakulatoknak.

Az egykori váradszőlősi temetővel kapcsolatosan Pál Zoltán elmondta: minden olyan szőlősi, aki itt nőtt fel, szívügyének tartotta a temető sorsát. Véleménye szerint az RMDSZ becsapta a lakosságot, hiszen vezetőik még a temető felszámolása előtt azt ígérték, hogy méltó emléket állítanak az itt eltemetett 979, többségében magyar személynek. Az emlékmű azonban mind a mai napig nem készült el, mint ahogy a volt Olaszi temető esetében sem. A fórumon elhangzott az is, hogy a volt Szőlősi temető telkének többségi tulajdonosa, a katolikus egyház mind a mai napig nem kapta meg azt a földterületet, amelyet a várad-i önkormányzat az RMDSZ közbenjárásával ígért a temetőért egy protokollum formájában.

A várad-szőlősi lakossági fórumot a Néppárt képviselői a végkövetkeztetéssel zárták, hogy vissza kell nyerni az itt élők bizalmát. Ki kell lépni az önfeladó, reményvesztett, jövőkép nélküli közösség szerepéből és harcolnunk kell jogainkért ahhoz, hogy a jövőben is éljenek még magyarok az egykoron önálló, színmagyar Váradszőlősen.